

Parter i det nationella målet

Klagande: KS, MHK

Motpart: The International Protection Appeals Tribunal, the Minister for Justice and Equality, Ireland and the Attorney General

Tolkningsfrågor

- 1) Kan vid tolkning av en EU-rättsakt som är tillämplig i en viss medlemsstat hänsyn tas till en annan rättsakt som inte är tillämplig på den medlemsstaten men som antagits samtidigt?
- 2) Gäller artikel 15 i direktiv 2013/33/EU ⁽¹⁾ om mottagningsvillkor (omarbetning) för personer för vilka ett beslut om överföring enligt Dublin III-förordningen (förordning (EU) nr 604/2013 ⁽²⁾) har antagits?
- 3) Har en medlemsstat vid införlivandet av artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om mottagningsvillkor (omarbetning) rätt att utfärda en allmän föreskrift som i praktiken innebär att en sökande som kan bli föremål för överföring enligt Dublin III-förordningen (förordning (EU) nr 604/2013) kan tillskrivas varje eventuell försening vid eller efter antagandet av ett beslut om överföring?
- 4) Om en sökande som lämnar en medlemsstat, utan att ha ansökt om internationellt skydd där, reser till en annan medlemsstat där han eller hon ansöker om internationellt skydd och därefter blir föremål för ett beslut enligt Dublin III-förordningen (förordning (EU) nr 604/2013) om överföring till den första medlemsstaten, kan den därmed sammanhängande förseningen av handläggningen av ansökan om skydd då tillskrivas sökanden i den mening som avses i artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om mottagningsvillkor (omarbetning)?
- 5) Om en sökande kan överföras till en annan medlemsstat enligt Dublin III-förordningen (förordning (EU) nr 604/2013), men denna överföring försenas på grund av ett förfarande för rättslig prövning som initierats av sökanden och som lett till ett uppskjutande av överföringen till följd av ett domstolsbeslut om inhibition av överföringen, kan den därmed sammanhängande förseningen av handläggningen av ansökan om internationellt skydd då tillskrivas sökanden i den mening som avses i artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om mottagningsvillkor (omarbetning), antingen allmänt eller när det i dessa förfaranden kan fastställas att ansökan om rättslig prövning är ogrundad, vare sig det är uppenbart eller inte, eller utgör rättegångsmissbruk?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd, EUT L 180, 2013, s. 96.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, EUT L 180, 2013, s. 31.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 19 april 2019 —
Nobina Finland Oy**

(Mål C-327/19)

(2019/C 220/28)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen (Finland)

Parter i det nationella målet

Klagande: Nobina Finland Oy

Motparter: Helsingforsregionens trafik, Oy Pohjolan Kaupunkiliikenne Ab

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG ⁽¹⁾ av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (2004 års försörjningsdirektiv) hinder för en tolkning enligt vilken en upphandlande enhet i en situation där ett anbud för flera eller alla delar av ett kontrakt ska lämnas in, genom en klausul i anbudsinfördran kan begränsa antalet delar som en enskild anbudsgivare kan tilldelas (begränsningsklausul)?
- 2) Enligt begränsningsklausulen, som tillämpas i den aktuella anbudsinfördran avseende busstrafik, övergår det kontraktsföremål som har den lägsta poängdifferensen mellan det bästa och näst bästa anbudet multiplicerat med antalet fordon i detta kontraktsföremål till den anbudsgivare som har lämnat det näst bästa anbudet, om de kontraktsföremål som vunnits av en anbudsgivare överstiger det maximala antalet fordonsdagar som anges i klausulen. Tillämpningen av begränsningsklausulen kan leda till att anbudsgivaren som lämnat det bästa anbudet avseende det aktuella kontraktsföremålet på grund av anbudsinfördran sammanlagt tilldelas färre fordonsdagar än anbudsgivaren som lämnat det näst bästa anbudet för det berörda kontraktsföremålet.
 - a) Är det vid bedömningen av huruvida begränsningsklausulen är tillåten möjligt att beakta vilka konkreta resultat tillämpningen av en begränsningsklausul i anbudsinfördran kan få, eller ska en abstrakt bedömning ske, så att användningen av en begränsningsklausul som den i det nationella förfarandet antingen är tillåten enligt 2004 års försörjningsdirektiv eller inte?
 - b) Är det relevant för bedömningen av om en begränsningsklausul som den i det nationella förfarandet är tillåten vilka omständigheter som angetts i anbudsinfördran som motivering för klausulen med avseende på att säkra konkurrenssituationen i linjetrafiken för bussar i Helsingforsregionen och minska den operativa risk som övertagande av en stor trafikvolym och igångsättande av trafik på ändrade linjer medför för trafikledningens kvalitet?

⁽¹⁾ EUT L 134, 2004, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 19 april 2019 —
Björneborgs stad**

(Mål C-328/19)

(2019/C 220/29)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen (Finland)